

A FÉRFIING FORRADALMA

Még az ing is lehet a lélek tükre. Éppen úgy, mint minden, amit hordunk. Óriási a választék ing-mintákban. Az általános nívó igen magas. Mindenfelé szép mintákat látni, egy kis felesleges pénzzel nagyon jó tartalékot lehet gyűjteni ingekben.

ING

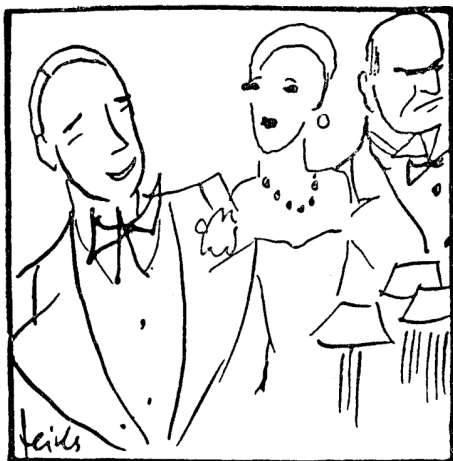
De itt is az a baj laikus számára, hogy a választék akkora, hogy nehéz tudni, hogy mihez tartsa magát.

Talán úgy közelítjük meg leginkább a lényegét, ha abban maradunk, hogy az alkalom, hogy milyen inget mikor vegyünk fel — női nyelven: a »mihez« a lényeg.

Nagyon *színes inget* csakis sporthoz, nem pedig este. *Fehéret* vagy nagyon vékony mintájút viszont inkább este. Nyáron itt is erősebb színeket merhetünk.

Axióma: sohase vegyünk fel inget úgy, hogy ne gondolnánk a ruhára is, mely takarni fogja. Nagy hibákat lehet itt elkövetni. Barna ruhához zöld ing, vagy sötétkékhez lila, úgy-e nem kellemes színharmonia? Ugyanilyen botlás az egyszínűség is: szürke ruhához szürke ing. Néha ugyanis a legellentétebb színek a legkellemesebbek. Ha az inget összehangoljuk a ruhával és a nyakkendővel: nagy baj nem lehet.

Ajánlatos, hogy a rendelésnél a *nyakat mélyre vágassuk ki*. Azaz alacsonyra szabassuk. Kérjük ugyanazt az ingkészítőtől, amit a szabótól: hosszú nyakat engedélyezzen nekünk. Nincs csúnyább, mintha a gallér felszökik állunkra. Kissé túlzott példa, de az

Az áldott puha ing

volna az ideális, ha *magas* gallért viselhetnénk, de ez mégse érje el az állunkat. Ezt az alapépítménnyel, a mélyen tartott »leisztli«-vel el is lehet érni.

Különösen a kemény frakkingnél fontos ez, ahol a magas gallér kötelező. Lévén ünnepibb az alacsonynál.

MANZSETTA

Praktikus és egyszerű a *kerek, egygombos manzsetta*, olyan, mint amelyet a hálóingünkön viselünk már régóta. Főleg délelőtti öltözetnél stílszerű. De a régi duplához se legyünk hűtlenek. Hiába, nagyon kényelmes ez is, főleg ha nem túlbő és nem túlhosszúra szabják. Nincs bosszantóbb, mintha kezelőnket folyton

vissza kell rángatnunk. A szabó és az inges itt, sajnos egymásra licitálnak. A szabó túl hosszú kabátujjakat szab, az inges viszont »egy centiméterrel kijebb« akar szerepelni minden áron. Ideális az lenne, ha előbb egy nem túl hosszú ujjú inget készítenének nekünk és azután az ennél is kurtább kabátujját. Nem akkora szégyen, mint ahogy derék mesterembereink hiszik, ha csuklónk kilátszik. A karkötőóra is élni akar, szegény.

Az *esti ing* terén forradalom közepén állunk. Kemény harcok után a szmokinghoz viselt puha selyeming győzött. A harcnak még nincs vége. Még nem tudjuk, hol fog végződni. A kényelemszerető úr álma mindenestre az, hogy a frakk eddig még bevehetetlen sziklavarába is behatoljon a selyeming. Ezzel azonban még várunk kell. Ám legyünk résen! Amint üt a megváltás órája, ne habozzunk! Előre!

Ha viszont keménying, akkor mi? Nagy divat a *piképlasztron*, *pikémanzsetta*, *piképillangó*. Divat, de nem kellemes divat. Valahogy nem eléggé rugalmas e pászkaszerű anyag. Megkönnyebbülve lélekezünk fel, amikor konzervatív, de jól öltözött urakon, a régi, tükörsima sifonmellet pillantjuk meg. Nem minden csúnya, ami régi.

HÁLÓING VAGY PIZSAMA?

Ne tessék lemosolyogni a kérdést. Jól tudjuk, hogy egyedüli sikk: a pizsama. Hogy ez új világban vélemény, hogy: hálóingben csak a biedermeier világból ittmaradt egyén alszik.

Mégis vannak, akiknek kellemetlen érzés pizsamában aludni. Levegőtlen és szűk valami e nadrágos hálóruga. A kéjes érzés, melyet egy finom, hűvös len ágynemű nyújt, elvész a pizsamában. Pizsamában forgolódni sem lehet jól. Bizony, ki ne forgolódna éjjel ágyában. (Különösen a mai nehéz világban.)

Ne szégyeljék magukat, akik pizsamát csak hálókocsiban, csak idegen ágyban vesznek fel. Ne hagyjuk cserben a kedves hálóinget, melyben néha oly édesen tudunk aludni. A hálóingre még jövő vár. Az unalmas,

vörösszegélyes, fehér hosszú persze, utolsó napjait éli. De jön valami, ami szépség és kellemesség dolgában győzni fog! Drága selyemanyag, puha puplin, vagy valami, ami ennél is lágyabb... És színben? Mély vörösbor, tengerkék, kardinálishlila, fűzöld, csupa költemény! Miért ne rendelhetnék nehéz *pizsama-anyagból hálóinget*? Az ágyban nem félek a feltűnéstől, ágyban lehetek zöld, mint a gyík, vagy piros, mint a szalamander.

GALLÉR

A puhagallér divatja néhány évvel ezelőtt kezdődött. Mint minden forradalom, eleinte túlzásba csapott át. Vége lett a »dupla kemény« fényességének. Jött a »matt« puha, hosszú, gyűrött két nyelvvel. Azonban győzelme nem volt tiszta győzelem. Képzeljük el Chamberlaint, a híres volt angol külügyminisztert, a Népszövegség palotájának előadói emelvényén. Krizantémum és monokli, kamásli, gyöngy a nyakkendőben ... ez a konzervatív dandy omlós puha gallérban? Nem, nem tette! Legyen százszor is divat. És a francia piperkőcök is csak kemény kiegyezés után vették fel a színes inghez a sajátjából *színes gallért*: az inget meghagyták puhának, a gallért viszont kivasaltatták keményre, sőt fényesre! Pedig a francia kiváló »*chemisier*«. Talán még különb angol riválisánál a fehérnemű kultúrájában. A teljesen puha gallér nem tudott ellenállni az időknek. Kimúlt.

Megjelent Amerika, mely felfedezte a *félkeményet*. A mattot. Az elmozdíthatatlant. A korrektet. Most ez ül a nyakunkon. De mi szívesen túrjuk uralmát. Annyira, hogy sokan még csálnak is: régi, kemény, rendes gallérjukat átszervezik a tisztítón keresztül amerikai félkeménnyé. Szigorúan megtiltják a fényezőnek is, hogy közreműködjek a tisztításnál.

Igazuk van, a *fényezett gallér* csúnya. Ne felejtjük: a gallér anyaga valóban inkább közeledjek a hűvös lenhez, mint az áltiszta viaszosvászonhoz. Legyünk tisztában a piszokkal is. Minden gallér kedvenc tulajdonsága, hogy siet piszkolódni. De a szürke szegyenfolt a matt galléron még mindig szerényebb valami,

mint a fényárban úszó szenny. Utóbbi szerénytelen. Még hozzá: csálni is próbál.

Nyáron alacsony *kemény* gallér. A szimpla és kihajtos. Talán ez a leghűvösebb mind között. (Mert a puha dupla csak hűvöset »mutat«.) Láttunk divat-fejedelmeket külföldön, akik *színes kikeményített cakos gallért* hordanak, az ing sajátjából. Ezt az összeállítást azonban inkább »félalkalmak«-hoz választják, nagy-hotelekben, látogatáskor, vagy délutánra. Semmi esetre sem sportos öltözkéhez.

Fontos, hogy az ilyen gallér ne legyen magas, kihajtása viszont széles, nyárias. (Legjobban a pillangó illik hozzá.) Különben is a mindennapi gallér ne legyen magas. *Csak éppen frakkhoz nem való az alacsony gallér.* Szmokinghoz, különösen melegben, egészen jól illik az alacsony is.

Van még egy vitás pont: szabad-e színes inghez mást viselni gallérként, mint a sajátját? Itt két pártra oszlik a férfidivat világa. Az egyik, különösen a fiatalok, súlyos hibának fogják fel, ha valaki *fehér gallért vesz fel tarka inghez.*

Mi perbe szállunk e felfogással. Vannak karakterek, hiába, melyekhez nem illik a színes gallér. Ügynevezett komoly emberek, hivatalos férfiak, magas állásban levő arisztokraták, ezek fáznak a túlságosan fesztelen öltözködéstől. Meg lehet őket érteni, annál is inkább, mert a jólöltözködő úr úgysem mindenben követi a divat napi hóbortjait.

